

КРАТКА ИСТОРИЯ

на

БЪЛГАРСКА-ТА ЧЕРКОВА.

1.

Християнство-то и черковна та наредба на старопланинския полуостровъ. — Разпространяване на християнство-то между словене-тѣ, и напосокъ между бѣлгаре-тѣ, на старопланинския полуостровъ. — Гонение на християне-тѣ въ Бѣлгария въ врѣме-то на царя Мортагонъ.

Още въ апостолски-тѣ врѣмена захванало да се разпространява Христово-то учение на старопланинския полуостровъ. Апостолъ Павелъ е първий, който проповѣдвалъ Христово-то учение въ тоя полуостровъ. Тоя апостолъ основалъ въ Македония и въ Тракия нѣколко християнски черкови, а пакъ апостолъ Андрей, откакъ проповѣдвалъ въ Византия и по брѣгове-тѣ на Черно-Море, дошълъ дори до Дунава. Апостолски-тѣ проповѣди подѣйствиувале на жители-тѣ по тия страни, та мнозина скоро приеле Христово-то учение. — Като основале християнски черкови, същоврѣменно апостоли-тѣ имъ назначиле и *епископи* (черковни надзиратели, надгледници). Самъ апостолъ Павелъ поставилъ двама епископи на черкови-тѣ въ Солунъ и Веррея.

Въ втория и третия вѣкове, макаръ и да биле гонени и преслѣдвани християне-тѣ въ римска-та държава, макаръ и да пострадале мнозина отъ тѣхъ, Христово-то учение успѣшно се разпространявало въ Малка-Скития (сегашна Добруджа), Тракия, Македония, Илирия и другаде въ старопланинския полуостровъ; Христово-то учение се вече вкоренило и закрѣпило между похристиянени-тѣ; мнозина отъ тѣхъ мъченически умрѣле, ала отъ вѣра-та си се не отрѣкле. При всички-тѣ гонения и преслѣдвания, християнство-то много напрѣднало прѣзъ четвъртия и петия вѣкове въ старопланинския полуостровъ, гдѣто вече имало много *епархии* (черковни области) и епископин. — Въ четвъртия вѣкъ само въ